

Οι περί Gender θεωρίες και η Ορθόδοξη ανθρωπολογία (Αρχιμ. Θεόφιλος Λεμοντζής, Δρ. Θεολογίας)

/ [Πεμπτούσία](#)

Ενώ οι περί Gender θεωρίες υποστηρίζουν ότι το πρόβλημα εντοπίζεται στο σώμα του ανθρώπου και το φύλο του το οποίο ίσως πρέπει να διορθωθεί, η πατερική Θεολογία επιμένει να τονίζει ότι *«ουδέν φαύλον ο Θεός εποίησε»* και το κακό εντοπίζεται στις πράξεις των ανθρώπων. Κακό δεν είναι η ύλη αλλά *«η υπερηφανία της εννοίας, το θράσος του τύφου, η αλαζονεία της των ανθρώπων επάρσεως»*. Το εγωιστικό φρόνημα πρέπει να παταχθεί και όχι η ύλη, όπως αναφέρει ο Κλήμης ο Αλεξανδρεύς.

Ακριβώς αυτό το εγωιστικό φρόνημα και η αλαζονεία της των ανθρώπων επάρσεως οδηγούν ανθρώπους να αμφισβητούν την ιερότητα του υλικού σώματος και να διατυπώνουν θεωρίες οι οποίες δεν έχουν κάποια επιστημονικότητα διότι η θεωρία περί διαχωρισμού βιολογικού και κοινωνικού φύλου δεν είναι το αποτέλεσμα μιας απροκατάληπτης έρευνας και μελέτης, ανάλυσης, παρατήρησης, χρήσης ορισμένης μεθόδου και επιστημονικών εργαλείων, όπως αρμόζει στην κάθε

επιστήμη αλλά είναι ουσιαστικά προβολή προσωπικών πεποιθήσεων, ίσως επιβεβαίωση και δικαίωση ορισμένων προσωπικών επιλογών, στο να πείσουν πρώτα τον εαυτό τους και μετέπειτα την κοινωνία ότι το φύλο είναι κάτι το υποκειμενικό.

Η μη επιστημονικότητα της θεωρίας περί κοινωνικού φύλου φανερώνεται από το γεγονός ότι πρώτα διατυπώθηκε η θεωρία και μετά έγινε προσπάθεια να αποδειχθεί. Το γεγονός ότι η εν λόγω θεωρία δεν ήταν το αποτέλεσμα ελεύθερης και απροκαλύπτης έρευνας αποδείχθηκε με τον πλέον τραγικό τρόπο στα πειράματα που έκανε ο εμπνευστής του «κοινωνικού φύλου» ο Νεοζηλανδός γιατρός John Money στο Πανεπιστήμιο Τζων Χόπκινς, ειδικευμένος στον ερμαφροδιτισμό, όπως αναφέραμε παραπάνω. Ο John Money προσπάθησε να αποδείξει ότι το βιολογικό φύλο είναι μια απάτη, μια αυθαιρεσία από την οποία θα μας απαλλάξει η εκπαίδευση. Το αποδεικτικό υλικό το «βρήκε» μελετώντας δίδυμα αγοράκια, τον Μπράιαν και τον Ντέιβιντ, εκ των οποίων τον Ντέιβιντ οι γονείς το μεγάλωσαν εξ ολοκλήρου ως κοριτσάκι για να αντιμετωπίσουν το πρόβλημα της καταστροφής του πέους από ιατρικό λάθος. Ο John Money βλέπει σ' αυτή τη μοιραία αναπηρία την ευκαιρία να αποδείξει in vivo ότι το βιολογικό φύλο είναι μια απάτη, μια αυθαιρεσία από την οποία θα μας απαλλάξει η εκπαίδευση. Πείθει τους γονείς να μεγαλώσουν τον Ντέιβιντ σαν κορίτσι, χωρίς να του το πουν ποτέ - ούτε στον αδελφό του - ότι γεννήθηκε αγόρι. Ο γιατρός συνταγογραφεί στο παιδί, το οποίο μετονομάστηκε σε Μπρέντα, μια ορμονική θεραπεία και δεκατέσσερις μήνες αργότερα, του αφαίρεσε τους όρχεις. Οι γονείς ντύνουν το παιδί με φουστάνια,

του χαρίζουν κούκλες, του μιλούν στο θηλυκό γένος. Σε ηλικία 6 ετών, οι δίδυμοι δείχνουν να ανταποκρίνονται θετικά στον ρόλο του φύλου που τους έχουν ορίσει. Ο Ντέιβιντ μεγάλωνε ως Μπρέντα. Ο John Money είναι πεπεισμένος ότι έχει αποδείξει ότι το βιολογικό φύλο εξαφανίζεται όταν του «μεταγγίζουμε» ένα άλλο γένος και υποστηρίζει ότι μόνο η εκπαίδευση κάνει τους ανθρώπους να συμπεριφέρονται ως άνδρες ή γυναίκες. Έτσι γεννήθηκε η θεωρία του Gender. Όμως η φύση εκδικείται διότι η Μπρέντα μεγαλώνει με τρόπο οδυνηρό. Στην εφηβεία, αισθάνεται ότι η φωνή της γίνεται βαρεία, εξομολογείται ότι έλκεται από τα κορίτσια, αρνείται τον πλαστικό κόλπο που θέλει να της επιβάλει ο John Money. Η Μπρέντα σταματά τη θεραπεία της και καταφεύγει στο αλκοόλ. Η Μπρέντα αισθάνεται αγόρι περιορισμένο μέσα σε ένα σώμα κοριτσιού. Σαστισμένοι οι γονείς αποκαλύπτουν την αλήθεια στα δίδυμα. Η Μπρέντα γίνεται και πάλι Ντέιβιντ αλλά όλα αυτά όμως αποσταθεροποίησαν ψυχικά τα αγόρια. Ο Μπράιαν αυτοκτονεί το 2002 και τον ακολουθεί ο Ντέιβιντ, στις 5 Μαΐου 2004. Γι' αυτό το τραγικό τέλος ο John Money δεν κάνει καμία δήλωση. Γι' όλους αυτούς τους λόγους σε συνέδριο που οργάνωσε το Ίδρυμα Heritage σχετικά με την συγκεκριμένη θεωρία, η πρόεδρος του Αμερικανικού Κολλεγίου Παιδιάτρων, Δρ. Michelle Cretella, είπε ότι η διευκόλυνση της σύγχυσης των φύλων στα παιδιά βοηθώντας τα να «μεταβαίνουν» στο αντίθετο φύλο είναι παιδική κακοποίηση, και ότι η προώθηση αυτής της θεωρίας είναι «ιδεολογία μασκαρεμένη ως επιστήμη».

Η διάκριση των φύλων δεν είναι η επινόηση ενός κακού Θεού που δημιούργησε το υλικό σώμα το οποίο καλούνται να διορθώσουν οι υποστηρικτές της Gender

θεωρίας. Για την Ορθόδοξη Θεολογία η διάκριση των φύλων δεν είναι το αποτέλεσμα της πτώσης του ανθρώπου η οποία πρέπει να αναιρεθεί και να οδηγηθούμε σε μια ανδρόγυνη ή άφυλη κατάσταση, όπως πίστευαν οι Γνωστικοί, αλλά έκφραση της πρόνοιας του Θεού. Επισημαίνει ο Ιωάννης ο Δαμασκηνός: «Ὡστε διά το μη εκτριβήναι και αναλωθῆναι το γένος υπό του θανάτου ο γάμος επινενόηται, ως αν διά της παιδοποιίας το γένος των ανθρώπων διασώζεται. Αλλ' ερούσι τυχόν· Τι ούν το “άρρεν και θήλυ” βούλεται και το “αυξάνεσθε και πληθύνεσθε”; Προς ο λέξομεν, ότι το μεν “αυξάνεσθε και πληθύνεσθε” ου πάντως τον διά γαμικής συναφείας πληθυσμόν δηλοί. Εδύνατο γαρ ο Θεός και ετέρω τρόπω το γένος πληθύναι, ει την εντολήν μέχρι τέλους ετήρησαν απαραχάρακτον. Αλλ' ειδώς ο Θεός τη προγνώσει αυτού, “ο πάντα ειδώς πριν γενέσεως αυτών”, ως μέλλουσιν εν παραβάσει γίνεσθαι και θανάτω κατακρίνεσθαι, προλαβών εποίησε το άρρεν και θήλυ και αυξάνεσθαι και πληθύνεσθαι προσέταξεν». Όπως επισημαίνει και η Ιερά Σύνοδος της Εκκλησίας της Ελλάδος: «το φύλο στον άνθρωπο αποτελεί ιερή παρακαταθήκη και υπηρετεί στη βάση της ψυχοσωματικής συμπληρωματικότητας το μυστήριο της ζωής και της αγάπης. Υπό την έννοια αυτήν, δεν είναι επιλέξιμο, αλλά ως δώρο αποτελεί θείο χάρισμα στον άνθρωπο που πρέπει αυτός να αξιοποιήσει για τον αγιασμό του».

[Διαβάστε ολόκληρη τη μελέτη εδώ](#)